

deelt. Fra Statskassens Side er Skovbruget en Kasseforvaltning, Skoven en Capital med paaløbende Renter. Den egentlige Værdi undslipper ganske Dymærksomheden, naar man kun fæster Diet paa de aarlige Indtægter, hvilte ligesaa lidt give noget Maal for Skovens egentlige Formuenhedstilstand, som de aarlige Statsindtægter og Udgifter, uden nærmere Undersøgelse, for Statens sande Velstand. Bestemmelser herom maatte man ønske fremlagte i Lovform. Udvalget nærer det Haab, at de ville fremkomme, naar Bestyrelsen, ved at faae den foreliggende Lov bekræftet, kan faae Hænderne frie og Kraft til at arbejde sig ud af det falske Spor, hvort det synes denne Bestyrelsesgreen har bevæget sig i en længere Arrække. Først da vil selve Overbestyrelsen faae det friere og klarere Overblik, som maa ansees nødvendigt, om den skal kunne bringe sine Ideer frem i Form af Love, uden at frygte for at binde sine Hænder til Skæde for den daglige Virksomhed.

C. Hjerrild. Ludv. Dypmann.
Kasmussen. Steen. Tschering.
Ordfører.

XXXIX.

Betænkning

over

Forslag til Lov, indeholdende Tillæg til de i Anordningen af 29de Juli 1846 §§ 16 og 17 angaaende Bands Afledning eller Afbenyttelse til Jorders Forbedring givne Bestemmelser.

(Afgiven af Landsthingets Udvalg.)

I Anledning af ovennævnte af medunder- tegnede Thalbiger i Forening med et andet af Landsthingets Medlemmer indbragte Forslag, tillade vi os, ifølge det aræde Things Beslutning, at afgive følgende Betænkning.

Endskjøndt vi Alle, i Erkjendelse af Band-

afledningens store Bigtighed for Agerbruget; indrømme, at den herom gjældende Lovgivning kan trænge til nogle Tillægsbestemmelser i den i det her omhandlede Forslag antydede Retning, saa troe dog vi, Unsgaard, Johansen, Blechingberg og Stampe, ikke, at det vilde være rigtigt at give slige Bestemmelser en saadan Udstrækning eller at ordne Sagen paa saadan Maade, som hiint Forslag forudsætter, da man derved, saavidt vi skjønte, vilde komme i Strid med Hovedprinciperne i den om Bandleddningen gjældende Lov, nemlig Anordningen af 29de Juli 1846.

Vi kunne saaledes navnlig ikke tilraade, ved et Lovbud at paabyrde nogle af Partici- panterne i et Bandledd, mod deres Villie, en saa betydelig Udgift, som en Bandleddes Medlæggelse i Almindelighed vil medføre; men vi antage, at, ved en Forandring i Møllens Indretning, i de fleste Tilfælde vil kunne opnaaes et saadant Afsløb for det Bandledd, hvis Flugt maatte hindres ved en slig Mølle, som med Billighed kan fordres.

En saa væsentlig Sag, som en Møllens Medlæggelse, bør derimod i det foromhandlede Tilfælde alene kunne afgjøres ved et fuldstændigt Forlig mellem alle Paagjældende.

Ifølge Lovforslagets § 1 skulde fremdeles Pluraliteten af alle deri Interesserede have den afgjørende Stemme deels med Hensyn til Bedømmelsen af det Nyttige eller Fordeelagtige ved Bandleddens Medlæggelse eller Forandring, deels med Hensyn til Vedtagelsen af den Erstatning, som Møllens Eier maatte betinge sig, og endelig til at paalægge Minoriteten Deeltagelse i denne Erstatnings Udredelse.

I denne Henseende maae vi henvise deels til det høist Banffeltige ved at udfinde saadan Pluralitet, som neppe kunde fremkomme alene ved at tage Hensyn til Person-Antallet, men maatte bygges tillige paa den Interessé, som de enkelte Personer kunde skjøntes at have i Sagen, og deels til det mindre Retfærdige i, at en slig Pluralitet, om den endog saa kunde udvindes, skulde have i sin Magt, som Dommer i sin egen Sag, at afgjøre, at en Foranstaltning var nyttig og fordeelagtig, som Minoriteten maaftoe kunde finde unyttig og ufordeelagtig, og derefter at paalægge denne Mi-